

folkningen i det Hele taget, at Sukkerroen ikke hører hjemme her. Jeg tror det nu ikke, og jeg vil ikke anbefale, at der stilles et saadant Forslag, thi jeg tror, at hvis Fabrikkerne kunne give saa store Indtægter, som man har paastaet, at de kunne give, ville de nok komme frem af sig selv. Det ærede Medlem fra Nørresundby kom til at omtale, at vi vilde lukke Døren for den Gæst, som nu bankede paa. Ja, naar Gæster komme og forlange Penge, ere de ikke altid saa velkomne, komme de derimod med en Skat, saa er det en anden Sag. Det ærede Medlem mente, at Fabrikkerne vare en stor Velgjerning, og at Landet kunde have en stor Indtægt af dem. Men nu komme de og forlange Penge, og den Slags Gæster ere i Reglen ikke saa velkomne. Jeg kan nu ikke for mit Bedkommende ønske, at de bleve lukkede ind, men kunne de selv komme frem og saaledes give Landet en Indtægt, saa vilde de være velkomne. Endvidere sagde det ærede Medlem ogsaa, at Sukkerroerne ikke udbynte Jorden. Ja, det veed jeg nu ikke, om det er saa ganske rigtigt; da det først kom paa Omtale i Landbo-skrifter, at Turnips og andre Rodfrugter toge deres meste Næring af Luften, — saaledes Løbe-Udtalelserne i Begyndelsen — saa troede jeg det, men senere er jeg bleven overbevist af dem, der have dyrket Roer, om, at de tage deres Næring fra Jorden. Jeg har selv prøvet at have Rodfrugter i 2 Aar i Træk paa et lille Stykke, og jeg behandlede dette Stykke Jord ligesom Jorderne ved Siden af, men i det tredje Aar var Stykket affvebet, og det var da kjendeligt, hvorfra disse Frugter havde taget deres Næring. — Jeg er tilbøjelig til ikke at tro det, fordi det her bliver sagt, naar der da ikke bliver ført andre Beviser derfor end dem, vi have faaet fra det ærede Medlem fra Nørresundby. Jeg skal imidlertid gaa ind paa Lovforslaget, som det foreligger. Ganske vist anser jeg det ikke for nødvendigt, at den Tilføielse, det har faaet, skal blive staaende; men jeg mener, at vi heller ikke skulle gaa Fabrikkerne for nær.

Formanden (Kraabe): Det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen) har Ordet. (Ophold). Da det ærede Medlem ikke er tilstede, giver jeg forudsat at Thinget giver sit Samtykke dertil (Ophold), Ordet til det ærede Medlem for Ribe Amts 1ste Valgkreds.

Kruse: Jeg antager, at det ærede Thing uden nærmere Antydning fra min Side vil forstaa og paaskjønne, at jeg ikke paany kaster mig ind i denne Diskussion. Jeg skal kun gjøre to Bemærkninger. Jeg skal gjøre den Bemærkning til det ærede Medlem fra Vejl (Steenstrup), at jeg er ganske rolig ved den Slags Angreb, som han rette imod mig igaar; den Slags Pile vende altid tilbage og faare den, der har

stødt dem ud. Min personlige Stilling i dette Thing er ikke saa vag og løs, at han paa denne Maade kan pirre mig over Ende. Med Hensyn til mine Argumenter skal jeg sige det ærede Medlem, at dem skulde han have vendt sig imod og ikke ladet dem staa aldeles uberørte og uortalt, saa havde det ærede Medlem handlet bedre overfor den Sag, han vilde bekræfte, og ogsaa i det Hele taget smukkere. Dermed skal jeg lade det ærede Medlem spise sine egne bittere Mandler. — Jeg har en lille Bemærkning at gjøre til det ærede Medlem for Halsborg Amts 1ste Valgkreds (Suel). Det ærede Medlem fremsatte nogle meget kraftige Paastande og deriblandt en, som slet ikke skulde kunne modsiges, nemlig den, at ingen Rodfrugt eller Frugt overhovedet skulde kunne bringe et saadant Bruttoudbytte af Jorden som Sukkerroen; og hvis jeg opfatte det ærede Medlem rigtigt, saa vilde han paastaa som Noget, der ikke kunde modbevises, at Sukkerroen kunde indbringe et Bruttoudbytte pr. Lønne Land af indtil 1100 Kr. Jeg satte mig strax ned og gjorde et lille Regnestykke over disse 1100 Kr. Som bekendt, er en Lønne Land hertilands ikke mere end 56,000 Kvadratsod, og dersom jeg regner en Roe paa to Bund, som Sukkerroen skal være hertilands for at være god, pr. Kvadratsod, hvilket det ærede Medlem ikke kan anse, vil det ærede Medlem af en Lønne Land kun faae 1120 Centner Roer. Dersom det ærede Medlem imidlertid tror at kunne avle 1120 Centner Roer, saa vil dette til 83 Ore pr. Centner, hvilket er den højeste Pris, der gives for Roer baade paa Lolland og Fyen, give 929 Kr. i Bruttoindtægt. Det ærede Medlem maa forlade mig, at dersom alle hans andre Argumenter ere af samme Beskaffenhed som dette, saa vil jeg tillade mig paa ethvert Punkt at modsiges det ærede Medlem, thi Lal ere Krabater, som man ikke saaledes kan kaste over Ende. Ja, naar jeg gaar til et rimeligt Resultat og antager, at jeg kunde faae en Roe paa hver 1½ Kvadratsod, hvilket er meget høit regnet og saa godt som aldrig lykkes, saa vil man kun faae 747 Centner pr. Lønne Land og i Bruttoindtægt 620 Kr. Hvorledes det ærede Medlem vil behandle disse Lal, gad jeg nok have den Fornøielse at se. (Stemmer: Han er gaaet!) Ja, det er nok ogsaa det Sikreste.

Buch: Naar der ikke havde foreligget Andet end Lovforslaget, skulde jeg ikke have begjæret Ordet. Jeg vil strax sige, at det ærede Medlem for Solbæk Amts 2den Valgkreds (S. P. Andersen) i det Væsentlige har udtalt, hvad jeg havde at sige; men der er dog adskillige Bemærkninger, som jeg ikke finder det ganske overflødigt at fremsætte. Naar et Spørgsmaal som dette ligger for, saa er det ikke saa underligt, at man fra alle Sider kommer ind paa at spørge: Er det til Nytte for vort Agerbrug, er det til